

Jákup Oluf Joensen, 30 ára á Havsbrún:

Okkurt er spinnandi galið í Føroyum fáa vit einki burtur úr sildini

-Nú vit hava bíðað eftir sildini í skjótt ein mansaldur - og hon bráðliga er her aftur - lata vit hana fara - uttan at fáa nakað burtur úr. Hetta er ein vanlukka og tann beri kleyvarsskapur heldur Jákup Oluf Joensen, umsjónarmaður á Havsbrún í 30 ár. Hann ivast í, um vit ikki longu eru ov seinir á sjóvarfallinum at fáa nakað munandi burtur úr sildini í ár ella næsta ár og kemur við inniligari áheitan á bæði myndugleikar og annars gott fólk kring landið um at taka málið í størri álvara. Tað líkist ongum, at havsins silvur skal fara framvið strendur okkara, uttan at tað gevur arbeiði og inntøkur.

ORÐOG MYNDIR:
JAN MÜLLER

Tann 16. juni í ár var merkisdagur hjá fuglfirðinginum Jákup Oluf Joensen. Henda dagin hevði hann arbeitt á Havsbrún í Fuglafirði í samfull 30 ár. Hann er 65 ára gamal og „still going strong“.

Tað er ferð á honum alla tíðina, har hann skiftir orð við teir mongu bátarnar, sum leggja veiðuna upp í Fuglafirði og annars skipar fyrri, soleiðis at alt virkar, su tað skal. Tú merkir tað beinanvegin, at honum dámar arbeiðið og gongur upp í tað við lív og sál, tí tað er bæði spennandi og áhugavert. Eitt er tó, sum honum ikki dámar og sum

gera hann sera vónbrotnan. Tað er líkasæla føroyinga við tað stóra og virðismikla tilfeingi, sum sildin er. Tað skulu vit venda aftur til.

Vit stukku inn á gólvið hjá Jákup Oluffi um tað mundið, tá hann kundi háttíðarhalda 30 ára starvsdag sín hjá Havsbrún. Væl dámar honum at práta, og vit finga alla hansara lívs-søgu. Hana skulu vit tó goyma nakað og venda aftur til eina aðru ferð. Í dag skulu vit lurta eftir áhuga-verdu og eisini sera álvars-somu sjónarmiðum hansara um sildina. Men fyrri at skilja álvaran í orðum hansara og hví hann leggur lív og sál í tey, skulu vit fyrst stutt stutt hyggja at fortíðini.

Er tað nakar, sum veit

nakað um Havsbrún at siga, um sild og um Fuglafjörð, so er tað Jákup Oluf, og tí hava orð hansara um ólukkustøðuna við sildini eisini stóra vekt.

Hann byrjaði at arbeiða hjá Havsbrún eitt ár eftir, at virkið lat upp. Virkið lat upp 16. juni 1966 og tók ímóti fyrstu lastini 18. juni. Tað var Beinir, sum landaði - við Kristiani í Kvívík sum skipara.

Jákup Oluf er uppvaksin í Fuglafirði, haðani bæði foreldrini vóru. Pápin var

slektadur í Tøðuni í Fuglafirði og mammann niðri í Gjógvará, eisini í Fuglafirði.

Sum ungur var Jákup Oluf fleiri ár til sjós og kennir til fiskivinnu bæði á sjónum og á landi. Í fyra ár búði hann í Vestmannaoyggjunum, har hann forvann sær fitt av peningi við netabáti.

Fyrstu ferð hann setti fótin á á Havsbrún var í 1967. Frammanundan hevði hann koyrt gravkúgv og lastbil og annars arbeitt í grótboti.

Umsjónarmaður

Tað skuldi skjótt vísa seg, at Jákup Oluf var komin á

Havsbrún fyrri at verða verandi. Fyrstu tíðina varð Jákup Oluf settur at bera sekkir, men tað var skjótt, at leiðslan fekk gott eygað á tann unga fuglfirðing, sum hon metti hevði evnini til at stíla fyrri, og hann fekk boðið starvið sum umsjónarmaður tvs. at taka sær øllum tí, sum fór fram uttan fyrri virkið her íroknað skipini og ísvirkið.

-Eg helt meg ikki til og segði við Andreas, at eg tók ikki av. Men tá eg hevði tosað við starvsfelaga mín Hera Jøkladal og hann segði, at eg var ikki í orðan, um eg ikki tók av tilboðnum, gjørdi eg av kortini at

Jákup Oluf í rætta essinum

taka av. Og har havi eg verið síðani.

Sigur ein fryntligur og livandi Jákup Oluf, nú hann kann háttíðarhalda 30 ára starvsdagin á Havsbrún.

Hann heldur fyrri, at hetta hevur verið eitt sera áhugavert og spennandi arbeiði, sum hann er gingin upp í við lív og sál. Men tað hevur eisini verið ómetaliga strævið viðgongur Jákup Oluf, sum alla tíðina verður noyddur at fara til annars sera henta arbeiðsambóðið, fartelefonina.

Jú har er ein bátur á veg til Fuglafjarðar at landa og Jákup Oluf skal fáa tingini uppá pláss, so bæði skip og

